

LA UNIVERSITAT EN LLUITA

RETALLADES A LES
UNIVERSITATS

Les universitats públiques, al límit

Comença el curs, els estudiants omplen les aules, però nombroses universitats afronten serioses dificultats econòmiques a causa de les retallades efectuades i l'impagament, per part d'algunes comunitats autònomes, de les transferències corrents compromeses. Moltes universitats, amb problemes molt greus de tresoreria, no veuen sortida a la situació i es troben amb grans dificultats per afrontar els pagaments i les nòmines dels treballadors i les treballadores.

A més, s'està produint la destrucció gradual de molts llocs de treball, amb la reducció dràstica de contractes temporals, la no-substitució de baixes, jubilacions i descàrregues del professorat amb dret a reduccions horàries. D'altra banda, s'estan suprimint titulacions que va costar molt esforç implantar. La manca de planificació i de compromís amb les universitats de les comunitats autònomes les ha posat en una situació molt perillosa.

Les universitats públiques, durant els últims anys, han fet un esforç molt gran per millorar la gestió dels seus recursos. Han anat creixent en nombre d'estudiants i activitats, i treballant contínuament per millorar, tal com demostren diferents indicadors de qualitat.

Moltes universitats acullen diversos centres de recerca, que normalment no s'autofinancen completament. Això fa que, en aquest moment, s'augmenti el dèficit estructural. En particular, les universitats amb bona producció científica són les més endeutades: no es pot pretendre tenir excel·lència sense finançament. Això no fa més que augmentar la precarietat en l'ocupació, de manera que es creen bosses de joves investigadors en els seus centres de recerca sense cap futur laboral.

L'estratègia és clara: es tracta d'estrangular les universitats públiques, fer córrer la bola de la seva mala gestió, i quan la situació sigui insostenible, intervenir, atacant l'autonomia

universitària i les formes de govern democràtiques. Precisament, aquest és el punt clau, ja que la governança i l'autonomia són un fre a la mercantilització. La universitat és, des de fa anys, un objectiu del mercat. Es pretén posar al servei del mercat la investigació, i controlar la formació dels ciutadans. L'esperit crític dels ciutadans és una veritable amenaça per avançar en aquest objectiu.

En contrast, un dels objectius marcats per a aquesta dècada en l'Estratègia europea 2020 és "Garantir que el finançament sigui eficaç: augmentar l'autonomia en matèria de governança de l'educació superior i invertir en educació de qualitat per respondre a les necessitats del mercat laboral". De fet, es pot veure que els països europeus que millor estan aguantant la crisi estan prenent un altre camí pel que fa a finançament universitari.

La universitat pública ha de tenir un paper central en el canvi social i de model productiu, i ser motor del creixement econòmic del nostre país, i per això ha de seguir millorant la seva producció científica i la formació dels ciutadans. No ens podem permetre retrocedir.

La resignació no és el camí: cal mobilitzar-se. La comunitat universitària ha d'estar més unida que mai per plantar cara als atacs que estem patint.

No et conformis amb el que està passant, nosaltres no som els culpables, mobilitza't amb CCOO en defensa de la universitat pública i en contra de les retallades.